

Sygn. akt IV U 72/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 grudnia 2016 r. (Nr (...))

w sprawie Z. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu Z. G. przysługuje prawo do emerytury od dnia 17 października 2016 roku;

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala;

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz Z. G. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 72/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 8 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił Z. G. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres zatrudnienia w (...) od 01.12.1989r. do 26.10.1995r. oraz od 2.11.1995r. do 31.12.1998r. (z wyłączeniem okresów przebywania na zwolnieniu lekarskim), tj. 8 lat, 9 miesięcy i 12 dni. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. od 11.08.1978r. do 1.08.1989r., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. G., wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury od marca 2016r., a także zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu według norm przepisanych. Ubezpieczony domagał się uznania jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. od dnia 11.08.1978r. do 1.08.1989r., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę spawacza wymienioną w wykazie A dziale III pod poz. 18 „obsługa urządzeń podstawowych i pomocniczych w spawalniach i zgrzewalniach rur i walczków” oraz w wykazie A dziale XIV poz. 12 „prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym”. Zaliczając ubezpieczonemu w/w okres pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach uznanego przez organ rentowy ubezpieczony na dzień 31 grudnia 1998r. spełnił przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Podkreślono, że wnioskodawca spełnił również pozostałe przesłanki do przyznania mu prawa do wcześniejszej emerytury (odwołanie k.1-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację i przepisy prawa zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-5v akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. G. w dniu(...) ukończył 60 lat. W dniu 17 października 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.1-4 akt emerytalnych). We wniosku tym złożył oświadczenie, że jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, wobec czego złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (k.2 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił okresy składkowe i nieskładkowe uzupełnione pracą w gospodarstwie rolnym w wymiarze 25 lat, z czego okresy składkowe stanowią 24 lata i 4 dni, a okresy nieskładkowe 3 miesiące i 18 dni. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres zatrudnienia w (...) od 01.12.1989r. do 26.10.1995r. oraz od 2.11.1995r. do 31.12.1998r. (z wyłączeniem okresów przebywania na zwolnieniu lekarskim), tj. 8 lat, 9 miesięcy i 12 dni. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. od 11.08.1978r. do 1.08.1989r., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Z uwagi na brak wymaganego ustawą co najmniej 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 8 grudnia 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury (decyzja z 8.12.2016 r. k.86 akt emerytalnych).

Z. G. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. od 11 sierpnia 1978r. do 1 sierpnia 1989r. w pełnym wymiarze czasu pracy, a w okresie zatrudnienia zgodnie z angażami zajmował stanowiska ślusarza remontowego maszyn i urządzeń hutniczych, spawacza podstawowego i ślusarza remontowego urządzeń energetycznych. W okresie od 27.09.1980r. do 8.10.1980r. i od 16.12.1988r. do 3.01.1989r. ubezpieczony przebywał na urloпах bezpłatnych. Na podstawie umowy o pracę z 11.08.1978r. Z. G. został zatrudniony na stanowisku ślusarza remontowego maszyn i urządzeń hutniczych. W okresie od 27 maja 1980r. do 15 lipca 1980r. ubezpieczony odbywał kurs podstawowego spawania elektrycznego. Po uzyskaniu uprawnień spawalniczych zostały mu powierzone obowiązki spawacza elektrycznego, które świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. po uzyskaniu uprawnień spawalniczych Z. G. wykonywał tylko pracę spawacza elektrycznego w brygadzie remontowej zajmującej się usuwaniem awarii na wielkim piecu w hucie (...) w N. (...). W okresie od 22.06.1988r. do 15.12.1988r. ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym i był oddelegowany do pracy eksportowej w Bułgarii, gdzie również wykonywał pracę spawacza elektrycznego pracując przy spawaniu rurociągu (dokumenty zgromadzone w aktach osobowych; książeczka spawacza k.29 akt sprawy; zeznania świadka Z. U. k.17v-18 akt sprawy; zeznania świadka J. K. k.41-42 akt sprawy; zeznania ubezpieczonego k.18-18v akt sprawy).

Ubezpieczony jako członek otwartego funduszu emerytalnego wraz z wnioskiem o emeryturę w dniu 17 października 2016r. złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (wniosek k. 2 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. G. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art. 32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek w dniu 8 października 2016r., spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia wykazując 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych uzupełnionych pracą w gospodarstwie rolnym, jak również w dniu 17 października 2016r. złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył okres zatrudnienia w (...) od 01.12.1989r. do 26.10.1995r. oraz od 2.11.1995r. do 31.12.1998r. (z wyłączeniem okresów przebywania na zwolnieniu lekarskim), tj. 8 lat, 9 miesięcy i 12 dni, nie zaliczono zaś zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. od 11.08.1978r. do 1.08.1989r., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony wnosił, by wskazany okres pracy uznać jako pracę w szczególnych warunkach, gdzie – według wnioskodawcy – stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę spawacza elektrycznego.

Z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych wynika, że Z. G. na podstawie umowy o pracę z dnia 11.08.1978r. został zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. na stanowisku ślusarza remontowego maszyn i urządzeń hutniczych. Kurs podstawowego spawania elektrycznego ukończył w dniu 15 lipca 1980r. Po uzyskaniu uprawnień spawalniczych w angażach ubezpieczonego widnieje stanowisko spawacz. Przesłuchani w sprawie świadkowie Z. U. i J. K. wskazywali, że ubezpieczony faktycznie wykonywał tylko pracę spawacza elektrycznego. Biorąc pod uwagę zeznania świadków i zeznania ubezpieczonego, jak również dokumenty z akt osobowych, Sąd obdarzył te dowody wiarygodnością. Niemniej jednak uznał, że zliczeniu do okresu pracy w szczególnych warunkach podlegał okres od daty nabycia przez Z. G. uprawnień spawacza elektrycznego, tj. od 15 lipca 1980r. do 1 sierpnia 1989r. z wyłączeniem okresów urlopów bezpłatnych (od 27.09.1980 r. do 8.10.1980 r., od 16.12.1988 r. do 03.01.1989 r. -31 dni). Niewątpliwie prace wykonywane przez ubezpieczonego w w/w zakładzie pracy od dnia 15 lipca 1980r. odpowiadają rodzajowo pracom wskazanym w wykazie A, dziale XIV poz.12 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. pracom przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorym.

Wobec powyższego do stażu pracy w szczególnych warunkach dotychczas uznanego przez organ rentowy w wymiarze 8 lat, 9 miesięcy i 12 dni należało doliczyć pracę ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w K. na stanowisku spawacza elektrycznego w wymiarze 8 lat, 11 miesięcy i 14 dni. Z. G. na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał zatem ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (łącznie 17 lat, 8 miesięcy i 26 dni). Należy również wskazać, iż bezzasadnie organ rentowy od stażu pracy w warunkach szczególnych odliczył ubezpieczonemu okresy przebywania przez niego na zwolnieniach lekarskich w okresie zatrudnienia w (...) S.A.

Całokształt okoliczności sprawy pozwolił zatem uznać, że ubezpieczony w dniu złożenia wniosku o emeryturę spełnił wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury określone w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z przepisami w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art.477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że Z. G. przysługuje prawo do emerytury od 17 października 2016r., tj. od dnia złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Sąd oddalił odwołanie w zakresie przyznania prawa do emerytury od wcześniejszej daty. Ubezpieczony jako członek otwartego funduszu emerytalnego dopiero w dniu 17 października 2016r. złożył wniosek, o którym mowa w art. 184 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wobec tego wówczas ziściła się ostatnia przesłanka do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Brak było zatem podstaw do przyznania świadczenia od dnia ukończenia przez wnioskodawcę 60-tego roku życia, tj. od dnia (...).

O kosztach procesu Sąd orzekł, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy na podstawie art.98 § 1 i 3 kpc w zw. z art.99 kpc i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804 ze zm.).